

и добры совѣты, и за това му сме много благодарни. Чловѣкъ е длъженъ да дава спорядъ силжъ си, какъ-то знаете, а не повече.»

«Нѣмашъ ли ты сега нѣкожъ нуждж?» попыта го г. Ж... — «Нѣмамъ, господине, благодаржъ Бога,» отговори овчярь-тъ. «Азъ получавамъ по рубіжъ въ день, и повече-то отъ дѣца-та ми щжтъ бжджтъ скоро въ състояніе да изработватъ по что годѣ : отъ нихъ само три сж отъ пять годинъ на долѣ.» — «Това е голѣмо бремя за тебе,» каза г. Ж... — «Никакъ нѣ : Богъ ны облачи и храни ; жена ми ако и да не е въ състояніе да работи въ поле-то, обаче она воспитава дѣца-та, и приучява гы на трудолюбіе : така чтото момяны-ты още не створили по шесть годинъ, изработватъ отъ плетенъе два гроша въ недѣлж, а нѣкой пжтъ и цѣлъ пятакъ. Момчяны-ты гонятъ птици отъ посѣва, отъ това ако и да губятъ время, но тыя сж още весма малкы ; тѣмъ даватъ за това по грошь или по два, а нѣкой пжтъ рѣзенъ хлѣбъ и сыренъе. Кога гаргы-ты вяче отлетятъ на другж странж, тогава тыя събиратъ класъ и каменъе : все е поѣобрѣ това, нежели праздность, господине ; ако бы имъ и ничто не давали за това, азъ быхъ гы накаралъ туне да го връшятъ, само за да привыкватъ на работж. И тжй вы видите, господине, че менѣ не е толкова злѣ, кѣлко-то на мнозинж другы. Ако да ми не стояжъ толкова скжпо лѣкове-ти за болнж-тж ми женж, азъ щяхъ